

Indhold: Om filmen og bogen ”Bag Blixens maske” side 1 – Om Karen Blixen side 2-4 – Tidsånden m.m. side 5
Vore børn og unge side 5 – Sangstjernerne side 5-6 – MTV top 10, hvor sangstjernerne Justin Bieber, hiphopsanger Lil Wayne og rapper Drake kort er nævnt Side 6 – Sangstjernen Katy Perry side 7
Sangstjernen Nicky Minaj side 7-8 – Sanduoen The Throne med Kanye West side 8 og Jay-Z side 9
Sangstjernen Lady Gaga side 9-10 – Sangstjernen Rihanna side 10 – Sangstjernen Beyoncé side 11
Sangstjernen Eminem side 12 – Dævlens ånd og tidens ånd side 13 – Djævlens ånd og mig side 14
Om forfatteren til denne artikel side 15 – Udpluk af Angelica Zambrano's fra Ecuador beretning om hendes oplevelser i helvedet. Tilføjet af Børge Laustsen side 15-16. Det er om berømte især sangstjernen Selena samt børn, og hvorfor de er i helvedet.

Bag Blixens maske

For to år siden var mine kone og jeg i biografen for at se filmen Bag Blixens maske. Det var en helt igennem rystende oplevelse.

Filmene var en dokumentarisk beskrivelse af forholdet mellem Karen Blixen og en af hendes disciple, den danske forfatter og senere professor Aage Henriksen. Filmen var lavet af Aage Henriksens søn, og den var blevet til, fordi sønnen havde behov for at gøre sig fri af historien.

Aage Henriksen havde betroet sig til sin søn, da denne endnu kun var en dreng. Faderen havde fortalt ham om sit forhold til Karen Blixen. I den forbindelse havde han fortalt om en pagt, som Blixen havde sluttet med djævelen og om nogle okkulte erfaringer, som han selv havde gjort sammen med Blixen.

Det havde brændt sig ind i drengens sind, og det havde forfulgt ham og mærket ham for livet. Nu ville sønnen i en moden alder prøve én gang for alle lægge denne historie bag sig. Derfor havde han lavet en film, hvori han interviewede sin far om Karen Blixen og om de okkulte erfaringer.

Sønnen, der i dag er over 50 år, hedder Morten Henriksen. I sammenhæng med filmen har han udgivet en bog, hvori han mere omfattende gengiver sine interviews med faderen. Bogen har samme titel som filmen: Bag Blixens maske.

Pagten med djævelen

Den røde tråd både i film og bog er Karen Blixens pagt med djævelen. Blixen lovede djævelen sin sjæl, og han lovede hende til gengæld, at hun skulle få evnen til at skrive og få succes som forfatter.

Pagten blev indgået i 1915, da Karen Blixen lå syg på Bispebjerg Hospital med syfilis i tredje stadie. Hun lå på en enestue, og en dag mærkede hun, at der var én til stede hos hende. Hun havde erfaring med djævledyrkelsen i Afrika, og hun vidste instinktivt, at det var djævelen, som var hos hende.

”Her kom han imidlertid ikke som en brølende løve eller med larmende hestehove, men som en svag fortætning i lyset i et ensomt hospitalsrum1.”

Blixen fortæller, at hun kunne mærke, at djævelen ikke på nogen måde havde ondt af hende i hendes elendighed. Tværtimod så nød han den, og nu ville han også udnytte den. Blixens liv lå på det tidspunkt i ruiner, og hun følte ikke, at hun havde noget at miste. Derfor indgik hun en pagt med djævelen.

Med hendes egne ord: ”Da lovede jeg djævelen min sjæl, og han lovede mig til gengæld, at alt, hvad jeg herefter oplevede, skulle blive til historier. Og han har holdt sit løfte.”

Selvdyrkelse

Når det var så rystende at se filmen og efterfølgende også at læse bogen, skyldtes det ikke kun den levende og konkrete beskrivelse af djævelens virksomhed i en kendt danskers liv, men nok så meget beskrivelsen af de tanker og idealer, som Karen Blixen levede efter, og som hun gennem sit forfatterskab søgte at udbrede.

Hun vidste, at disse tanker og idealer ville bane vej for djævelens ånd ind i andre menneskers hjerter og liv, og netop det var hendes mål. Det rystende er, at disse idealer er alment udbredte og anerkendte i vores samfund i dag, og der er mange tegn på, at de også er ved at blive udbredt i den kristne menighed.

Det er værd at bemærke, at Blixens dyrkelse af djævelen i ringe grad havde karakter af bønner, ofre og religiøse handlinger. Hun dyrkede ganske enkelt djævelen ved at dyrke sig selv. Hun dyrkede ”denne verdens gud”

(2 Kor 4,4), men hun dyrkede ham ved at vende sig mod og dyrke denne verdens liv.

Alt handlede for hende om at suge det maksimale ud af livet for sig selv. Hendes livsmål var at realisere sig selv, sit potentiale, sine muligheder, sine lyster og sine drømme fuldt ud. Hun ville skabe sig selv et navn, få ære af mennesker og få så megen sanselig nydelse ud af livet som muligt. Det var hendes djævledyrkelse.

Fra filmen ”Bag Blixens maske” Gengivet med tilladelse fra www.dfi.dk.

Som kristne burde vi ikke undre os. Netop sådan beskrives jo i Bibelen det liv, som leves i pagt med og behersket af djævelens ånd. Det er et liv, hvor enhver søger sig selv, sin egen ære, sin egen nydelse, sin egen succes (Mark 7,22; Gal 5,20; Fil 3,19; 2 Tim 3,1-5; Jak 3,14; 2 Pet 2,10).

Karen Blixen gik længere end de fleste i sin direkte kontakt med djævelen. Hun sluttede pagt med ham og gjorde efterfølgende mange erfaringer af, at han var og virkede i hendes liv.

Men det skete ikke ud af det blå. Vejen var banet i hendes sind på forhånd. Hun havde i en ung alder sat sig for, at hendes liv skulle være en succes. Det skulle ikke være ordinært og gennemsnitligt, men storslået. Hun ville realisere sig selv fuldt ud, nå toppen og vinde respekt fra andre. Det ville hun! Det var hendes livs ønske og mål, og det hun satte alt ind på. Netop derved var vejen banet i hendes sind for djævelens ånd.

Det er tankevækkende at læse, hvordan Satans Kirke i USA præsenterer deres tro og religion: ”Satanisme handler om at sætte dig selv i centrum for din verden. Du må lære dig selv at kende: Hvad brænder du for, og hvad er dine talenter? Når du ved det, må du målrettet søge at opnå noget på disse områder. Satanisme er en naturlig udfoldelse af din egen personlighed. Så hvis du gerne vil udbrede satanisme, så er døren vidt åben: Kend sig selv, realiser dig selv, og vind respekt fra de folk, som det er værd at blive respekteret af.”

Netop dette gjorde Karen Blixen. Hun levede for at realisere sig selv fuldt ud og vinde ære og respekt fra mennesker, og hun lærte andre at gøre det samme.

Blixens disciple

Efter sit gennembrud som forfatter knyttede hun en række unge forfattere til sig, som hun målrettet søgte at påvirke og at trække ind under den åndsmagt, som hun selv tjente under. Skulle det lykkes, måtte hun nedbryde og udrense alt, hvad de havde med sig af kristen prægning. Det stod i vejen for, at de kunne sætte sig selv i centrum for deres liv, leve helt for deres egne mål og udfolde sig frit som mennesker og kunstnere.

Derfor bestræbte hun sig med Aage Henriksens ord målrettet på at ”omdanne de begavede unge mennesker, der omgav hende, til kunstnere i stedet for kristne. Hun vidste, hvordan en sådan omformning skulle finde sted4.”

Som et led i omformningen lærte Blixen de unge mænd, at de skulle leve helt og holdent for sig selv, deres egen succes og ære, deres egne lyster og lidenskaber. De skulle have deres opmærksomhed samlet om sig selv og dette korte liv på jorden og søge at få så meget ud af det som muligt. Det ville ifølge Blixen bane vej i deres sind for de åndsmagter, som virkede i hende selv.

Aage Henriksen fulgte Blixens råd. Han valgte at leve for sig selv, realisere sig selv og følge sine lyster, og han oplevede virkelig at komme i kontakt med nogle stærke åndskræfter. Han vidste ikke, om de var gode eller onde. Han vidste kun, at de kom ”fra en verden, som jeg ikke havde nogen præcis forestilling om, men som jeg gerne ville uddybe min kontakt med.”

Fred i djævelen

At åndsmagterne var reelle, mærkede Aage Henriksen på sin egen krop, men han så og erfarede det også i sine samvær med Karen Blixen.

Han bemærkede, at Blixen, når deres indbyrdes samtaler blev særligt intense, trak et tørklæde op for sin mund som for at skjule noget. Under en samtale gled tørklædet imidlertid ned, og Aage Henriksen så, at der strømmede et hvidt lys ud ad munden på hende, så hun strålede som et lys i halvmørket i stuen. ”Det kom fra et lysende felt om hendes mund.” Sidenhen blev han klar over, at Blixen selv havde beskrevet dette fænomen i sin bog *Den afrikanske farm*. Her skrev hun, at dette strålende lys kunne findes hos dem, der har ”fundet fred i djævelen.”

Lucifer

At Blixen var sig bevidst at tjene djævelen, kommer til udtryk mange steder i hendes personlige breve. Hun bruger med forkærlighed navnet "Lucifer" om djævelen. Grundbetydningen af Lucifer er "lysbringer".

Blixens tanke er, at mennesket i mødet med Lucifer får lys over den egentlige mening med sit liv: at leve for sig selv, sit eget navn, sin egen ære, og sin egen lyst.

I et af brevene fra Afrika definerer hun Lucifers ånd som en stræben efter at opnå det ypperste for sig selv i dette liv. Det er en stræben, som vender ryggen til den kristne Gud og til hans paradys, "som ikke er bange for noget, og som efter sin overbevisning gør nar ad alt".

Blixen så det som sit eget livs mål at leve helt for Lucifers ånd ved at følge sin egen drift og sin egen natur uden hensyn til hverken mennesker eller Gud. Idealet var at realisere sig selv, sit eget potentiale og sine egne drømme fuldt ud. Når Blixen ikke levede efter dette ideal, oplevede hun, at hun fejlede.

I et brev fra Afrika skriver hun således, at det var en stor fejl, at hun ikke tidligere i sit liv forsøgte at realisere sig selv, og at hun ikke i højere grad havde givet sig hen til mænd: "Grunden til at jeg ikke gjorde dette, var slet og ret Usselhed og Mangel på Lucifers Storsyn." I et senere brev beklager hun igen, at hun har levet for lidt for sig selv og for meget for andre: "Jeg har svigtet min Engel Lucifer."

Slangens parti

Når Blixen bevidst ønsker at følge Lucifers ånd, er det kun naturligt, at hun betragter syndefaldet som en positiv hændelse. Syndefaldet hjalp menneskene ud af paradiset, det gav dem en større frihed, en fuldere erkendelse og en evne til at udtrykke sig skabende og kunstnerisk på egne betingelser.

I sin bog om Karen Blixens teologi skriver lektor Svend Bjerg: "Det var altså en stor lykke, at menneskene faldt (...) Med denne udlægning af syndefaldet har Karen Blixen taget slangens parti. Den havde ret, mennesket blev virkelig i faldet 'som Gud til at kende godt og ondt' (1 Mos 3,5). Det blev Gud lig i evnen til at skabe guddommelige værker."

Ombytning af Gud og Djævel

I sine bøger skriver Blixen ofte og til tider meget positivt om "Gud". Men det er vigtigt at bemærke, at hun selv fylder dette begreb med indhold.

Når hun taler positivt om "Gud", er det ikke den kristne Gud, hun taler om. Det er ikke den Gud, som har skabt os, som vi er faldet fra, og som i ufortjent kærlighed har frelst os i Jesus Kristus. Denne Gud hader Karen Blixen. Hun spotter ham, håner ham og nægter, at han findes. Hun tror, at der kun er én evig åndsmagt bag verden, og at denne magt er djævelen.

Fordi han er den eneste åndsmagt, og fordi han hersker over alt, kalder hun ham for "Gud". Blixen-kenderen Else Brundbjerg påpeger i et interview i Politiken, at Blixen "vender om på Gud og Djævel".

Det er på denne baggrund, vi må læse og forstå Blixens omskrivning af Joh 3,16: "Således elskede Gud verden, at han skabte den."

Den "Gud", der her er tale om, er djævelen. Han har ifølge Blixen givet os verden, som den er, og vi skal tage imod den, bruge den, elske den, leve for dens muligheder og suge det maksimale ud af den for os selv. Det er djævelens ønske og mål. Lever vi efter denne leveregel, så følger vi djævelens ånd.

Korsets fjende

Når Karen Blixen "vender om på Gud og Djævel", kan det ikke undre, at hun med særlig lidenskab vender sig mod det kristne evangelium om Jesu stedfortrædende lidelse og død.

Det højeste og herligste i den kristne tro, fremstilles af Karen Blixen som det laveste og usleste. Hun har kun hån til overs for de mennesker, der trøster sig ved Jesus som deres frelser og forsoner. Som Svend Bjerg skriver det: "Jesu stedfortrædende død tørner for Karen Blixen sammen med vort berettigede krav på selvrealisering."

Jesu kors prædiker, at vi frelses ved en andens gerning for os, ved Jesu død og opstandelse, og det kalder os til ikke længere at leve for os selv, men for ham, som døde og opstod for os (2 Kor 5,15). Den ånd, som virker i Karen Blixen, hader Jesu kors.

Karen Blixens forkyndelse kalder os ikke til at se bort fra os selv, men til at se på os selv og leve for os selv.

Frem for at elske vores næste og tjene vores næste prædiker Blixen, at vi skal elske os selv og tjene os selv. Frem for at følge Guds bud og underordne os under dem skal vi bryde med dem og gøre os fri af dem.

"Jeg haaber, det staar Dig klart, at jeg bryder de ti Bud og befinder mig meget lykkelig derved."

Bruddet med Gud og hans bud

Det bevidste og radikale brud med den kristne Gud og hans bud var for Blixen afgørende. Det var en forudsætning for at blive fri som menneske og som kunstner. Derfor var det også vigtigt for hende at føre sine unge disciple ind i dette brud.

Af den unge Aage Henriksen krævede hun, at han skulle bedrage sin kone og begå ægteskabsbrud. Da Blixen på et tidspunkt så, at han talte godt med en anden mands kone, tilbød hun at betale for en fjorten dages ferie til Italien for de to alene. Så kunne han bryde ægteskabet og blive virkeligt fri.

På samme måde handlede Karen Blixen over for den unge forfatter Thorkild Bjørnvig. Han skulle også bryde sit ægteskab for at kunne udfolde sig frit, ægte og autentisk. Konsekvensen blev, at Bjørnvigs ægteskab og familieliv blev ødelagt i en sådan grad, at hans kone til sidst forsøgte at begå selvmord.

Men det var omkostninger, som hverken rørte eller anfægtede Blixen. Som Aage Henriksen siger det, så fik ”de lidelser, hun påførte andre mennesker, aldrig rigtig realitet for hende.” Hun var på dette område ”uden samvittighed”. Hun vidste, at djævelens gaver havde en pris, og hun var indforstået med det.

Prisen

I Aage Henriksens liv har både hans kone og hans søn været med til at betale prisen. Konen led under Blixens forsøg på at ødelægge ægteskabet og sønnen under mødet med den djævelske verden. Som nævnt fortæller sønnen i sin film, at han livet igennem har været plaget af faderens kontakt med djævelen. Han har haft syner, hvori han oplevede at være overgivet til satans magt og ondskab med en ubeskrivelig rædsel til følge. Disse erfaringer medførte, at han til sidst helt måtte afbryde sin kontakt med faderen.

For sin egen del oplevede Aage Henriksen djævelens pris på flere planer i sit liv, men ikke mindst igennem intense og vedvarende fysiske lidelser, som opstod hos ham i mødet med det okkulte. Da Aage Henriksen til sidst valgte at bryde kontakten med Karen Blixen, blev han påført den sidste lidelse.

Karen Blixen tilkaldte ham til et sidste møde ved sin sygeseng. Fysisk var hun på det tidspunkt reduceret til en udtæret og kraftløs krop på kun 35 kilo. Men Aage Henriksen var alligevel på vagt over for hende. Han vidste, at hun var allerfarligst, når hun så allermest ufarlig ud.

Under samværet kom lyset i hendes ansigt frem igen, og denne gang blev det rødt og glødende. Så kaldte hun ham hen til sengen og bad ham bøje sit hoved ned over hende. Da han gjorde det, greb hun fat med sin ene hånd om hans nakke og vred med en overmenneskelig kraft det andet nakkeled ud af dets plads.

Der er ingen menneskelig forklaring på den kraft, hun brugte, og ingen menneskelig kundskab har kunnet få nakkeledet på plads. ”Ingen kiropraktor har formået at bringe det tilbage. Så det sidder, hvor hun har sat det. Da jeg vågnede næste morgen, var det, som om der sad en pløk i nakken (...) Jeg har haft smerter lige siden. Siden 1958.”

Ingen fortrydelse

Det er rystende at høre en sådan beretning. Men det er endnu mere rystende at høre Aage Henriksens konklusion, da sønnen 50 år senere spørger om hans vurdering af alt det, der skete dengang i hans forhold til Karen Blixen.

Aage Henriksen er på det tidspunkt omkring 80 år, men han fortryder intet: ”Jeg er ikke i stand til at fortryde noget.”

Og hvorfor ikke? Af én bestemt grund: Fordi han fik et navn som forfatter! Han fik den succes, ære og anerkendelse, han gik efter.

Hans kone blev plaget, hans søn blev knækket, hans krop blev ødelagt, og han er på vej mod en evighed i fortabelsens mørke. Men han fik et navn ...

Det er djævelens triumf i et menneskes liv.

Guds ords vejledning

Hvad er Guds ords vejledning til os ind i denne sammenhæng? Et af de vers, som har levet i mit sind under forberedelsen af denne artikel, er Paulus' formaning i Ef 5,11: ”Tag ikke del i mørkets frugtesløse gerninger, men afslør dem” (Ef 5,11).

Vi advares mod at følge djævelens stier ind i mørket, og vi opmuntres i stedet til at afsløre, hvor disse stier går. Men er det virkelig aktuelt for os i dag at høre om Karen Blixen og hendes vej ind i mørket? Det hører jo en fjern fortid til, og hendes tanker og idealer er vel ikke nogen fare for os i dag? Det er relativt få, der læser hendes bøger, og det er formentlig færre, der forstår hendes budskab. Det er uden tvivl begrænset, hvor mange der læser Karen Blixen og lader sig præge af hendes tanker og idealer. Men det alvorlige er, at hendes tanker og idealer i dag er alment udbredte, accepterede og nærmest identiske med vor tids ånd.

Tidsånden

”Tidsånden” er blevet identificeret som de tanker, værdier og holdninger, som man knapt nok behøver at argumentere for, fordi de for de fleste virker ganske indlysende. Hvad er ifølge denne definition karakteristisk for tidsånden i dag?

Flere ting kunne nævnes, men helt fundamentalt er tidsånden i dag præget af en radikal individualisme. Der er almen forståelse for og accept af, at vi selv er i centrum for vores liv. Det handler om, at vi skal få det maksimale ud af livet for os selv.

Egoisme er ikke længere noget entydigt negativt ord. Det er i orden og helt naturligt, at vi lever for os selv – vore egne drømme, mål, lidenskaber og ambitioner.

Endvidere er tidsånden præget af et stærkt fokus på selvrealisering. Det har været et centralt ideal i de progressive dele af den vestlige kultur i mange årtier. Men fra at være et ideal for kunstnere, rødstrømper og hippier er det blevet et alment anerkendt og tilegnet ideal.

Der er almen forståelse for, at vi må bryde ud af rammer og relationer, som hindrer os i at udfolde os selv fuldt og helt. Og vi er enige om, at vi må stræbe og jage efter at få det maksimale ud af vore evner og gaver.

Endelig er tidsånden utroligt fokuseret på anerkendelse. I en tid og kultur, hvor mange er vokset op uden trykke og nære forældre, der kunne vise dem kærlighed og give dem et solidt selvværd, og hvor Gud er væk fra de flestes bevidsthed, så bliver det helt afgørende for os, hvad andre tænker og mener om os. Vi har brug for igen og igen og hele tiden at mærke deres accept, anerkendelse og respekt. Det jager vi efter som en tørstende mand i ørkenen. Det bliver målet for vort liv.

Netop her er det, at djævelens ånd og tidsånden flyder sammen. Den beskrivelse, jeg har givet af tidsånden, er nærmest en kopi af de idealer, vi finder hos Karen Blixen. Tilsvarende er det en kopi af de idealer, vi finder i Satans kirke: ”Satanisme handler om at sætte dig selv i centrum for din verden (...) Kend dig selv, realiser dig selv, og vind respekt fra de folk, som det er værd at blive respekteret af.”

Er det aktuelt?

Vore børn og unge

Jeg tror, det er aktuelt for os alle, men måske på en særlig måde for vore børn og unge. Det er altid den opvoksende generation, der på det menneskelige plan er mest påvirkelig og modtagelig over for tidsånden. Vi er alle præget af den tid, vi voksede op i, og vi forbliver præget af den livet igennem.

Ad hvilke kanaler får tidsånden adgang til vore børn og unge? Det sker ad mange kanaler, men med en særlig kraft gennem musikken. Børne- og ungdomslivet er fuldt af musik, som ikke længere bare høres i radioen og på cd'er, men i langt højere grad på mobiltelefoner, tablets og computere. Ofte ledsages musikken af musikvideoer, der sætter billeder på budskaberne og bidrager til at gøre sangstjernerne kendte og løfte dem op på et overmenneskeligt niveau.

I dansk sammenhæng har vi i den kristne menighed i de sidste 15 år i det store hele undladt at give vore børn og unge nogen vejledning på musikområdet. Vi blev forståeligt nok slidt af debatten om rytmisk musik i den kristne menighed, men frem for at opmuntre hinanden til ikke at blive trætte, når vi gør det rette (Gal 6,9), valgte vi at give op og forholde os tavse – både om den rytmiske musik i menigheden og om den verdslige musik i tiden.

Siden er der vokset en generation op, som så at sige ingen vejledning har fået på disse områder. Derfor skal vi ikke undre os, hvis de bliver banebrydere for en uforsvarlig musikbrug i menigheden, ligesom vi heller ikke skal undre os, hvis de lytter til den samme musik som alle andre i deres generation. De har ingen vejledning fået, og det har vi i forældregenerationen det afgørende ansvar for.

Hvilke former for verdslig musik lytter vore børn og unge til? Hvilke budskaber prædikes der for dem? Hvilken ånd påvirkes de af?

Det er ganske enkelt rystende at komme i nærkontakt med, hvad vor tids sangstjerner synger, siger og gør, og hvad de herigennem formidler til hjerterne hos vor tids børn og unge – langt ind i den kristne menighed.

Sangstjernerne

Der er forskel på sangstjernerne. Det er muligt at finde ikke-kristne sangere med sunde budskaber. Men det er sjældent dem, som når toppen.

Inden for det sidste år har jeg brugt en hel del tid på at undersøge, hvad der synges og siges af dem, som udgør toppen, og som vor tids børn og unge dermed oftest lytter til. Jeg valgte at gå ind på hjemmesiden for MTV (Music Television) og fandt her en liste over de 10 mest populære sangere i 2011. Derefter gik jeg i gang fra en ende af med at undersøge, hvad disse sangere stod for og sang om.

Det store flertal af sangerne hylder i deres udtalelser og sangtekster egoismen, nydelsessygen og jagten på berømmelse, sex, magt, penge og ære. Hos nogle af dem formidles budskabet i en sentimental og sød form

blandet op med mere eller mindre trivielle kærlighedssange. Hos andre formidles budskabet chokerende hårdt og brutalt blandet op med en lovprisning af vold, mord, destruktion, overgreb og blasfemi.

Men det grundlæggende budskab er det samme: Lev for dig selv, for din egen selvrealisering og succes, og for at få ære og respekt fra andre.

Hvilken vej anviser disse sangere så til målet? Hvilken vej skal de unge følge for at nå toppen? Da jeg gik i gang med at undersøge, hvad sangstjerneerne havde at sige om vejen til målet, oplevede jeg det bogstavelig talt, som at der blev åbnet for en lem til afgrunden.

Den ene sanger efter den anden bekendte, at de tilhørte og tjente onde ånder, som virkede igennem dem, gav dem deres evner og havde løftet dem til berømmelsens tinde. Deres vej til toppen var banet af djævelen og hans ånder. At åbne sig for disse åndsmagter var vejen til succes.

At ikke-kristne sangere bekender, at de har kontakt til djævelen og onde ånder, er ikke noget fuldstændig nyt. Mange kan huske, at en række sangere og musikgrupper i 1960'erne og 1970'erne mere eller mindre åbenlyst bekendte sig til satanisme. Men det var et marginalt fænomen, som i alt væsentligt var begrænset til nogle repræsentanter for den mest hårdtslående og destruktive heavy-rock.

De sangere, som nu takker de onde ånder for deres succes, synger for de flestes vedkommende iørefaldende og medrivende popmusik, de er vor tids mest populære sangere overhovedet, og deres musik høres af alle slags børn og unge, som ser op til dem, lytter til dem og lærer af dem.

Og hvad lærer de? De lærer, at åbenhed for djævelen og de onde ånder er vejen til den selvrealisering, succes, ære og respekt, som er vor tids store mål.

Jeg vil i det følgende gennemgå en række af disse sangere og vil fokusere på de udtalelser og sange, som omhandler deres forhold til djævelen og de onde ånder.

Jeg ved, at det er forfærdende læsning. Men jeg tror, det er en virkelighed, vi som kristne må være bevidste om. Den er ganske tæt på os, men mange kristne er uvidende om den og åbner ubekymret deres ører, sind og hjerter for påvirkningen herfra.

Dette blad når uden tvivl ud i mange hjem, hvor de pågældende sangstjerner og deres sange ikke er længere væk end hjemmets mobiltelefoner.

MTV's top 10

Jeg vil ikke gennemgå alle sangerne på MTV's top 10. Der er fire, som jeg vil udelade.

To af sangerne har få eller ingen henvisninger til onde onder og djævelen. Den første er den engelske sangerinde Adele, som hverken i sine sangtekster eller i de symboler, hun omgiver sig med, henviser til de onde ånder. Hun er nummer 3 på MTV's liste.

Den anden er den canadiske sanger Justin Bieber, som lejlighedsvis benytter sig af okkulte og djævelske symboler. Men det har ikke fået nedslag i hans sange, og det kan eventuelt være et udtryk for tankeløshed og for et ønske om at være med på en trend, hvis åndelige inderside og alvor, han ikke forstår. Bieber er nummer 10 på MTV's liste.

To af sangerne har jeg endnu ikke undersøgt mere grundigt. De er henholdsvis nummer 8 og 9 på MTV's liste.

Den første er den amerikanske hiphopsanger Lil Wayne, der i omfattende grad benytter sig af sataniske symboler, og hos hvem de onde ånders virkelighed også kommer til udtryk i hans sange. Hans seneste cd-album hedder Devil Inside (Djævelen inde i mig), og forsidebilledet til albummet viser Lil Wayne, der har flået sit maveskind åbent, så en dæmon i hans blodige indre bliver synlig.

Den anden er den canadiske rapper Drake, der benytter sig af en række sataniske symboler, men i hvis tekster jeg indtil videre ikke har fundet direkte okkulte budskaber.

De øvrige seks sangere på listen vil jeg gennemgå i det følgende – fra en ende af.

MTV-stjerne nr. 1

Katy Perry er blandt andet blevet kendt for at have medvirket ved flere store arrangementer for præsident Obama. I et australsk TV-show fortæller hun, at hun er vokset op i en kristen familie, hvor hendes forældre var omrejsende evangelister. Som stor pige drømte hun om at gøre karriere som kristen sanger. Hun fik også udgivet en cd med kristne sange, men den førte ikke til nogen form for berømmelse: "And then I sold my soul to the devil" (og så solgte jeg min sjæl til djævelen).

Katy Perry uddyber ikke, hvordan hun solgte sin sjæl til djævelen, men i en af sine mest populære musikvideoer gennemgår hun en indvielse, som er fyldt med okkulte og sataniske symboler. Efter at have haft Jesu navn skrevet på sin hånd spiser hun af kundskabens frugt og føres gennem to store søjler ind i en ny virkelighed, hvor drømme synes at gå i opfyldelse, men hvor Jesu navn er væk, og hvor hun bliver styret, ødelagt og holdt fanget. To store vagter spærrer hende vejen, og deres ansigter er vædderhoveder. I den okkulte tradition er vædderen et symbol på djævelen.

Det er karakteristisk for mange af de sangere, som bekender en forbindelse til djævelen og de onde ånder, at de fremstiller djævelens gaver som en fantastisk skat, som det er værd at ofre alt for at få, men at de samtidig afslører, at djævelens gaver koster dyrt. De har fået meget i det ydre, men de har mistet mere i det indre. De er blevet ført til den højeste top og den dybeste bund på samme tid. Djævelen har givet dem det, de ønskede, men han har taget noget langt mere dyrebart fra dem. De har vundet hele verden, men de har mistet deres sjæl (Matt 16,26).

Man kan undre sig over, at de pågældende stjerner virkelig viser begge sider af deres liv. Hvorfor gør de det, og hvorfor får de lov til det af deres herre? Måske forstår vi det i lyset af Bibelens ord om, at det er djævelens lyst at stjæle, slagte og ødelægge (Joh 10,10). Han fryder sig, når han kan påføre mennesker lidelse, tab og sorg, og han skammer sig ikke ved at vise sine ofre frem.

MTV-stjerne nr. 2

Nicky Minaj er blandt andet kendt som dommer i den amerikanske version af X-faktor. I et dokumentarprogram fortæller hun om den dæmon, hun har i sig. Han hedder "Roman", og han er ond: "Han siger de ting, jeg ikke vil sige (...) Han er voldelig, og han ønsker at skade folk (...) Jeg har bedt ham om at gå, men han kan ikke gå." Flere af Nicky Manajs sange handler om Roman. Da hun i 2012 optrådte ved den amerikanske Grammy-fest, hvor der blev uddelt musikpriser, lod hun hele sit sceneshow handle om de kristnes forgæves forsøg på at uddrive Roman.

Ved indledningen af sceneshowet blev temaet præsenteret under overskriften The Exorcism of Roman (Romans

uddrivelse). I sceneshowet indgik en video, hvor en præst kommer til hendes hjem for at foretage en exorcisme. Hun kravler selv rundt på hænder og fødder med hovedet nedad fra hjemmets loft og hvæser mod præsten.

Præsten vil uddrive dæmonen, men han kan ikke.

Det samme forløb udspiller sig på scenen ved Grammy-showet. En kristen præst og en gruppe kristne prøver at uddrive Ramon, men han er for stærk. Sceneshowet ender med, at Nicky Minaj liggende løftes op af usynlige kræfter, op over præsten og de kristne. Efterfølgende bruser publikums bifald ned mod scenen i et show, der transmitteres til flere hundrede millioner hjem.

Efter showet forklarede Nicky Minaj, hvad hun ville med sin optræden, eller rettere, hvad Roman ville med den. Undervejs i hendes forklaring kommer Romans ønske og vilje i forgrunden:

”Jeg havde en vision om, at han på en eller anden måde skulle uddrives. Men faktisk bliver han aldrig uddrevet (...) Han ville vise, at ikke alene er han fantastisk og selvsikker og frygtløs, men han vil aldrig forandre sig, han vil aldrig blive uddrevet.”

Udadtil fremtræder Nicky Minaj som en strålende og glitrende succes, men i nogle af hendes sange kommer den mørke bagside frem. Det gælder blandt andet i sangen Save Me (Frels mig):

Jeg giver op! ... det føles som om jeg har kørt mil efter mil ... men jeg kan ikke stoppe disse stemmer i mit hoved ... alle disse skrig ... kan du ikke frelse mig, åh, frels mig!

Jeg er en hore, jeg er et monster, ja, jeg er et bæst, og jeg fester, når jeg vinder. Men jeg er alene på min trone, alle disse rigdomme. Jeg kom hele denne vej bare for at sige ... frels mig!

MTV-stjerne nr. 4

The Throne er en duo af to mandlige sangere, som hver især er store stjerner: Kanye West og Jay-Z. Begge har de erklæret, at de for at få succes har åbnet sig for djævelen og de onde ånder.

Kanye West kom med sin erklæring under et show, hvor han skulle improvisere et rap-nummer: ”Jeg har solgt min sjæl til djævelen. Jeg ved, at det var en dårlig handel. Men i det mindste fulgte der lidt legetøj med og en ’happy meal’.”

Man må altid være opmærksom på, at sangere kan bruge stærke ord og udtryk, som de ikke mener bogstaveligt. Men i dette tilfælde er der en del, som tyder på, at Kanye West mener, hvad han siger.

I en af sine musikvideoer, Power, gennemgår han en indvielse med en række okkulte og sataniske symboler. Han passerer gennem søjler ind i en virkelighed, hvor sanselige drømme går i opfyldelse, men hvor han bevogtes af to vagter med bukkehorn.

At drømmeverdenen har en mørk bagside kommer ikke til udtryk i denne video, men afsløres med hjerteskrærende tydelighed i en anden video: We Were Once a Fairytale.

I denne video spiller Kanye West sig selv ved en stor fest, hvor han ynkelig og fuld vakler omkring og gør festens deltagere forlegne ved sin adfærd. De ser på ham med hovedrysten, foragt og medynk og trækker sig tilbage fra ham, mens han selv er barnagtigt begejstret for, at det er hans musik, der bliver spillet i højttalerne. Han vil tydeligvis gerne tæt på og have fællesskab med de andre deltagere i festen, men han bliver afvist og bliver bare stadigt mere isoleret og ensom. Til sidst falder han alene om på en sofa. Da han vågner, er festen stadig i gang.

Han vakler gennem grupper af festdeltagere ned i kælderens og ind på et toilet. Her finder han en stor kniv frem, skærer sin mave op og trækker en dæmon frem fra maven. Så rækker han dæmonen en lille kniv og tilkendegiver, at den skal slå sig selv ihjel. Det er tydeligt, at Kanye West ikke kan gøre det. Dæmonen må gøre det. Først vægrer den sig, men til sidst tager den livet af sig selv. Så først bliver der fred.

Videoen varer 11 minutter. Den blev til i et samarbejde mellem Kanye West og en instruktør, uden at Kanye Wests musikselskab var involveret. Dagen efter videoens udsendelse blev Kanye presset til at kalde den tilbage – sandsynligvis af sit musikselskab. Videoen giver et rystende billede af stjernelivets mørke, onde og destruktive bagside.

Jay-Z kalder sig også JayHova. Han ved, at det er blasfemisk at bruge Guds navn om sig selv og gøre sig selv Gud lig. Men han gør det i stolthed over sit mod. Han omgiver sig med okkulte og sataniske symboler og prædiker meget explicit, at vi skal leve efter vores egen vilje og lyst.

I en video fortæller han, at han har åbnet sig for de onde ånder, fordi han ønskede at få succes som sanger. Han ønsker at være vor tids Frank Sinatra. ”Så, du ved, jeg prøver at leve op til det. Jeg bliver besat af ånderne.” Men også hos Jay-Z har succes en mørk bagside. Den kommer bl.a. frem i nummeret D’Evils (Djævle/Onde ting):

Kære Gud, kan du ikke frelse mig? ... De, som siger, at lovløshedens vej er den nemme vej, forstår ikke, hvordan underverdenen fungerer ... Jeg lever til kanten, og jeg elsker det meget højt, men det er et liv, hvor sygdommene forgifter min krop. Jeg har ikke bedt til Gud. Jeg har bedt til lovløshedens herre. Det er sandt. Det er ondt, men det er det liv, jeg lever ... Penge og magt forandrer os. Nu er vi vi ved at dø af det, inficeret med djævle/onde ting. Kære Gud, kan du ikke frelse mig? ... Min sjæl er besat af djævle/onde ting ... De slår mig til jorden og fortæller mig løgne, som lyder sande ... Hold op med at skribe! Du ved, at dæmonen sagde, at det er bedst at dø ... Kære Gud, kan du ikke frelse mig?

Jay-Z har hjulpet to andre sangere, som skal nævnes nedenfor, til at åbne sig for de onde ånder. Det er Rihanna og Beyoncé.

MTV-stjerne nr. 5

Lady Gaga er den af de nævnte sangere, som omgiver sig med flest sataniske symboler i form af omvendte kors, bukkehoveder, satan-stjerner m.m. Hun er meget explicit i sin bekendelse af, at hun lever for én ting – berømmelse – og at hun får den fra én åndsmagt – djævelen.

Som barn fik Lady Gaga en katolsk prægning, og dermed er hun meget bevidst om, at hun har forkastet Jesus og har kastet sig i armene på hans modstander. I musikvideoen Judas forlader hun Jesus og tilslutter sig Judas for at forråde og nedgøre Jesus:

Jeg vil bringe ham ned, bringe ham ned, ned!

Hun ved, at Judas er ond, men hun foretrækker alligevel at være hos ham: Han er så ond, men jeg er stadig forelsket i Judas ... Judas er den dæmon, jeg klynger mig til, klynger mig til.

Grunden til, at Lady Gaga er forelsket i og klynger sig til dæmonen Judas, er enkel: Jeg er en hore efter berømmelse.

I 2010 optrådte Lady Gaga ved semifinalen i den amerikanske udgave af X-factor, hvor hun sang nummeret Alejandro.

Hele hendes sceneshow samlede sig om en stor statue af Lucifer. Showet var formet som en hyldest til og en tilbedelse af Lucifer, og det kulminerede med, at Lady Gaga blev bragt som et levende offer til Lucifer-statuen. Da offeret var bragt, flød blodet ved Lucifers fod, og klapsalverne fra salen brød løs.

Det er et af de mest populære shows overhovedet, det henvender sig til hele familien, og det transmitteres til mange andre lande end USA.

To satan-symboler i ét: vædderen og den femtakkede stjerne, hvis spids peger nedad mod jorden for at vise, at alt handler om livet her på jorden.

MTV-stjerne nr. 6

Rihanna omgiver sig også med okkulte og sataniske symboler. I musikvideoen Good Girl Gone Bad gennemgår hun en indvielse med hjælp fra sangeren Jay-Z.

Hun går fra at være en god pige i en hvid kjole til at være en ond pige i en sort kjole. Forvandlingen fører hende ind i en ny virkelighed, hvor det regner med succes og penge, men hvor hun samtidig spærres inde i en pyramide og får skikkelse af et vædderhoved.

I musikvideoen Disturbia beskriver hun sit fangenskab. Hun optræder som en besat med hvide øjne og er spærret inde i et fængsel. Men fangenskabets er tydeligvis en usynlig virkelighed inde i hende selv. Som videoen viser det, er hun en stor succes udadtil. Men indeni mærker hun en ond magt, som vil beherske og ødelægge hende indefra:

Det kryber op i dig indefra og fortærer dig ... Det kan kontrollere dig ... Du kan være ved at gå under ... Dine tanker bliver forandret. Dit sind bliver fordrejet ... Frels mig fra denne forbandelse! ... Enten forlader du mig, eller også tror jeg, at jeg ah, ah, ah, ah.”

En sen nat i januar 2012 skrev Rihanna en foruroligende besked på sin Twitter-profil: ”Skrid satan, skrid!!!!” Der kom ingen forklaring hverken før eller siden.

MTV-stjerne nr. 7

Beyoncé er formentlig den største sangstjerne af alle netop nu. Hun optrådte i foråret 2013 ved den store finale i amerikansk fodbold, Superbowl. Det er årets største TV-begivenhed i USA, og den transmitteres verden over, også til Danmark.

Beyoncé's sceneshow var præget af den ekstremt seksuelt appellerende stil, som har kendetegnet hende, siden en ny og fremmed åndsmagt tog bolig i hende. Hun kalder selv den fremmede magt i hende for "Sasha Fierce". Der er tale om en åndsmagt, som er kold, hård og ond, men som samtidig giver Beyoncé mulighed for at optræde med enestående gennemslagskraft på scenen.

I en række forskellige interviews har Beyoncé fortalt, hvordan åndsmagten kom ind i hende, og hvordan hun oplever den.

Den skelsættende begivenhed var et TV-show i 2003, hvor hun forud for sin optræden løftede hænderne og oplevede noget nyt:

"Det var første gang, at jeg oplevede, at noget andet kom ind i mig. Og jeg vidste, at det her ville blive min gennembrudsaften."

Og det blev det. Da hun gik på scenen den aften, var der en anden, der tog over: Sasha Fierce.

Det har været virkeligheden lige siden: "Når jeg skal arbejde, og når jeg går på scenen, er der en anden, som tager over."

"Min stemme bliver anderledes, og jeg er frygtløs. Jeg er bare en anden person."

"Jeg kan ikke engang huske, hvad jeg har gjort på scenen."

"Jeg mister bevidsthed om mig selv, når Sasha tager over. Jeg har en ud-af-kroppen-oplevelse. Hvis jeg kommer til at skære mit ben, eller hvis jeg falder, så mærker jeg det ikke engang. Jeg er uden frygt. Jeg er ikke bevidst hverken om mit ansigt eller min krop."

Når folk møder mig og taler med mig, så forventer de at møde Sasha ... Men jeg er slet ikke som Sasha."

"Jeg ville ikke bryde mig om Sasha, hvis jeg mødte hende uden for scenen. Hun er for aggressiv, for stærk, for fræk, for seksuelt appellerende."

"Sasha er ikke mig." "Hun lever inde i mig."

Forud for den skelsættende aften i 2003 havde Beyoncé mødt Jay-Z, og hun fortæller, at det var i forbindelse med et samarbejde med Jay-Z om en musikvideo, at Sasha Fierce kom ind i hende.

I den pågældende musikvideo, Crazy in love, ser man Beyoncé gennemgå en indvielse i form af død og opstandelse. "Den gamle Beyoncé" bliver samlet op i en bil af Jay-Z. Men Jay-Z forlader bilen, lader den eksplodere og lader "den gamle Beyoncé" brænde op i den. Derefter træder "den nye Beyoncé" frem med den nye kraft i sig. Siden da har Sasha Fierce været og virket i Beyoncé.

I 2008 udsendte Beyoncé et nyt album, der ganske enkelt bar titlen: I am Sasha Fierce. På forsiden af albummet står en afklædt Beyoncé, der kun er dækket af et emblem med et påmalet vædderhoved.

Beyoncé er den kvindelige sanger, som har vundet næstflest MTV-priser i de sidste 15 år. Lady Gaga, som er nævnt ovenfor, har vundet flest. Den mest vindende mandlige sanger i de sidste 15 år er Eminem. Jeg vil runde gennemgangen af nutidige sangstjerner af med ham.

Største mandlige MTV-stjerne

Eminem har siden 1999 vundet 11 MTV-priser. Han har dermed markeret sig som sin generations største mandlige sangstjerne. Han har nået den absolutte top, men prisen har været forfærdende stor.

I sangen Demon Inside (Dæmonen indeni) taler han åbent ud om de dæmoner, som har besat ham, ødelagt ham, og nu fører ham mod Helvede:

Jeg er besat af onde ånder, som piner mig, når jeg sover. Jeg vedbliver at drømme om død, og jeg hører folk skribe. Djævelens ånd er fastlåst i mig, og jeg vil have den ud ... Alle disse stemmer råber: "Følg os ned i Helvedes flammer!" ... Jeg får at vide, at det kun lige er begyndt."

I sangen My Darling taler Eminem til sin hoveddæmon, Shady. Han erkender, at han har solgt sin sjæl til djævelen for succes, og at han tilhører mørket og helvede, men alligevel trygler han Shady om at gå:

Shady, jeg ved, at du er derinde et sted. Kom her, tal til mig! ... Jeg har jo bedt dig om at forlade mig, vil du ikke nok?

Men Shady svarer igen ved at håne Eminem for ikke at have forudset prisen for sin succes:

Jeg har besat dig – din sjæl, din tanke, dit hjerte, din krop ... Din sjæl er min, og jeg beholder den ... Jeg er inde i dig, lad mig føre dig og nedgøre dig ... Du kan ikke dræbe en ånd, selv ikke hvis du prøvede på det, ha, ha! Du solgte din sjæl til mig, behøver jeg at minde dig om det? Kan du huske den aften, hvor du bad? ... Du ville gøre alt for en pladekontrakt ... Det her er jo det, du ønskede dig hele dit liv, ikke sandt? ... Se på det her hus, se på de her biler, jeg er jo god ved dig!

Nåh, så du vidste ikke, at berømmelsen har en pris? Du er blevet overrasket over bagsiden? At du skulle miste din bedste ven, at du skulle miste din kone, at du ikke engang er sikker på, at dine børn kan lide dig, at du ikke kan sove uden sovemedicin, at du blev afhængig af Valium ... Min elskede, vi to er bestemt til at være sammen. Hvis jeg ikke kan have dig, skal ingen have dig. For du er min elskede, og jeg har besat dig – din sjæl, din tanke, dit hjerte, din krop.

I sang efter sang synger Eminem om det mørke og den ondskab, som han oplever indeni, og som fylder ham med de mest bestialske og perverse tanker, ønsker og fantasier. Han synger om det med ord og billeder så grænseoverskridende onde og forfærdelige, at det er svært at forstå, at sangene lovligt er blevet solgt til børn og unge.

Men de er blevet mere end det. De er blevet hyldet som udtryk for den højeste sangkunst i vor tid, og de er blevet overøst med musikpriser. Eminem er blevet rost til skyerne, ophøjet som en enestående kunstner og løftet til ærens højeste top.

Men midt i berømmelsens brus og i regnen af penge og priser skriver Eminem nogle hjerteskrærende ærlige sange om, hvordan han svigter, forsømmer og ødelægger både sin kone og sine børn. Han ser dem gå i stykker, trække sig fra ham og lukke deres hjerter for ham, men han kan ikke ændre ved det.

Han ser sin kone formørkes, forlade ham og forsøge at begå selvmord, men han fortsætter ad sit destruktive spor. Han drives indefra af Shady til at handle ondt, koldt og hensynsløst mod dem, som han elsker mest. Han drives til at ødelægge alt godt og smukt i sit liv. Han er inde i et spor, han ikke kan forlade, og han ved, hvor det ender. I en sang henvendt til sin datter siger han det lige ud:

Jeg er på vej mod Helvede ... Der er intet, du kan gøre eller sige, som kan ændre mig ... Der er ingen på jorden, som kan frelse mig.

Djævelens ånd og tidens ånd

De sangstjerner, vi her har set på, har gjort konkret erfaring af djævelens magt og djævelens væsen. De har erfaret, at han som denne verdens gud har magt til at give dem succes, ære, rigdom og sanselig nydelse i denne verden. Men de har også erfaret, at han kun giver i det ydre for at tage i det indre, at hans væsen er et bundløst dyb af ondskab og had, og at hans endemål er at stjæle, slagte og ødelægge både timeligt og evigt.

I sangstjernernes liv ser vi, at djævelen er en konkret og kraftfuld virkelighed midt i vores afkristnede vestlige kultur, og at han er nået langt i at vinde vore hjerter. Hans mål er at få os til at leve for os selv – vore drømme, vores selvrealisering og vores ære i dette korte liv.

Er noget mere kendetegnende for vores kultur end denne tankegang? Du har ét kort liv! Det gælder om at få det maksimale ud af det for dig selv. Sæt dig selv i centrum! Tænk på, hvad du selv har det godt med, hvad der giver dig selv tilfredsstillelse, glæde og nydelse. Realiser dig selv fuldt ud! Lad alt i dit liv handle om dig selv!

Djævelens ånd og tidsånden er flydt sammen og har erobret vore hjerter.

Djævelens ånd og den kristne menighed

Aage Henriksen fortæller om Karen Blixen, at for hende handlede alt om livet her på jorden og om at få det maksimale ud af det for sig selv:

”Karen Blixen ville have tingene her på jorden (...) For Blixen er det denne verden, der tæller⁴⁴.”

Den tankegang er nu blevet den almindelige i vor kultur. Det er i sig selv rystende. Men langt mere rystende er det, at den også er blevet almindelig i den kristne menighed.

Mens jeg har skrevet denne artikel, har jeg været i gang med at læse en bog skrevet til kristne teenagepiger om livet som ung kristen. Jeg blev opmærksom på den på et lejrsted i Norge en sen aften og begyndte at læse i den. Den er udgivet af det, som vel må regnes for det bedste bibeltro, lutherske forlag i Norge.

Hvad er budskabet? Budskabet er, at du er fantastisk, at du rummer potentiale til et fantastisk liv, og at Gud er fantastisk god til at hjælpe dig til at realisere dig selv og få det maksimale ud af livet. Der er mange gode råd undervejs af moralsk og almenmenneskelig karakter. Men der er ingen forkyndelse af evangeliet om Kristi stedfortrædende frelsergerning, og der er ikke ét ord om det evige liv. Alt handler om livet her på jorden og om, at du skal have mest ud af dette liv for dig selv.

I det sidste kapitel inddrages beretningen om Jesu møde med den samaritanske kvinde. Det er et forvandlende møde, hører vi. For Jesus viser sig at værdsætte og forstå kvinden på en måde, som ingen andre har gjort det. Han ser hende som værdifuld og har syn for, hvad der giver hende glæde og tilfredsstillelse. På denne baggrund løber kvinden ind i byen og fortæller, at hun i Jesus har mødt en mand, som ved, ”hvad der giver mig glæde, og hvem jeg er!”

På baggrund af denne beretning munder bogen ud i en opmuntring til pigerne om at overveje, hvem de selv er, og hvad der vil give dem selv glæde:

”Tag et øjeblik til at lade din fantasi tegne et billede af din fremtid. Gud vil inspirere dig (...) Han ønsker, at du skal drømme stort sammen med ham (...) Gud er altid med os (...) Hvordan kan du bruge din Gud-givne vidunderlighed og dine talenter, så din verden kan blive forvandlet? Der er en verden, der venter på dig, pige af guld. Nu er det din tur til at skinne.”

Hvilken ånd er det, som taler her?

Er det den Ånd, som vil herliggøre Jesus (Joh 14,16), som vil åbenbare for os, hvad Gud i sin nåde har givet os i ham (1 Kor 2,12), som vil fylde vores hjerte med fryd over Jesus og det evige livs håb (Ef 2,17-18), og som på dette grundlag vil kalde os til at bruge dette ene korte liv ikke til at leve for os selv, men til at tjene vores næste og ham, som købte os til Gud med sit blod (Rom 14,7-8)?

Der er så at sige intet af denne Ånds tale i bogen. Det er en anden ånd, der taler.

Spørgsmålet er så, om bogen er udtryk for en undtagelse. Om det generelt er et helt andet budskab, som præger vore menigheder og vore ungdomsgrupper.

Det ville være herligt, hvis det var tilfældet. Hvor Guds Ånd virker, der kommer Jesus i centrum, og der gør vi erfaring af, at livets sande rigdom er at kende ham som vores frelser og tjene ham med alt, hvad vi er og har. Men er det dette åndelige liv, som kendetegner vore kristne forsamlinger i de nordiske lande? Er det dette åndelige liv, som fylder vore unges hjerter og kommer til udtryk i deres vidnesbyrd og liv?

Eller er det snarere sådan, at vi stadigt mere præges af netop den ånd, som kommer til udtryk i den ovennævnte bog? Er djævelens ånd ved at erobre vore hjerter i den kristne menighed?

Vi bør ikke undre os, hvis det er tilfældet. Det er, hvad Guds ord siger, skal kendetegne de sidste tider: ”Men det skal du vide, at i de sidste dage skal der komme hårde tider. For da vil menneskene blive egenkærlige, pengeglade, pralende, overmodige, (...) hovmodige, de vil elske nydelser højere end Gud; i det ydre har de gudsfrygt, men de fornægter dens kraft” (2 Tim 3,1-5).

Bemærk, hvad der står: ”I det ydre har de guds frygt.” Der er tale om mennesker, som udadtil fremtræder som gudsfrygtige. Der er med andre ord tale om endetidens store frafald inden for den kristne menighed. Det er et skjult frafald, fordi det sker bag en facade af tro, fromhed og guds frygt. Men bag facaden har hjerterne åbnet sig for djævelens ånd, og selvlivet har kvalt troens liv.

Djævelens ånd og mig

Hvorfor går det sådan? Den afgørende årsag ligger ikke i kulturen og i tidsånden. Det er aldrig de ydre omstændigheder, der bestemmer troens liv. Troen kan være frisk, stærk, frimodig og levende selv under de værste og åndeligt mest formørkede ydre omstændigheder. Det var den første kristne menighed et bevis på. Årsagen ligger heller ikke i de troende selv. Det er ikke sådan, at frafaldet kommer, fordi endetidens kristne i sig selv er mere egocentriske og mere verdslige end andre tiders kristne. Som kristne har vi det samme kødelige, selviske og syndige sind til alle tider og i alle kulturer. Vi har et sind, som med glæde lytter til djævelens forkyndelse om at sætte os selv i centrum. Det har du, som læser dette, og det har jeg, som skriver det. Jeg har en indre drift i retning af at vinde ære, magt, selvrealisering og nydelse for mig selv. Det er det, jeg indefra ser som mit livs mål. Det er det, som jeg naturligt orienterer mig imod og stræber efter. Sådan er jeg, og sådan er alle kristne til alle tider.

Hvorfor er der da nogle, som bevares og andre, som falder fra? Paulus har selv givet svaret i citatet ovenfor fra 2. Tim 3,5. Hvad kendetegner dem, som falder fra? Paulus siger om dem, at ”i det ydre har de guds frygt, men de fornægter dens kraft”.

Hvad er gudsfrygtens kraft? Hvad er kilden til at bevare en sand og sund gudsfrygt og en levende og frimodig tro på Jesus midt i frafaldet? Det er én ting: Guds ord. Netop dette er det også, Paulus henviser den unge Timotheus til videre frem i teksten: ”Men du, bliv ved det, du har lært og er blevet overbevist om! Du kender fra barnsben de hellige Skrifter, der kan give dig visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus” (2 Tim 3,14-15).

Hvordan det går os i endetiden, afgøres af én ting: vores personlige forhold til Guds ord.

Det er vores store trøst, at Guds ord aldrig mister sin kraft. Endetidens store frafald skyldes ikke, at Ordet mister sin åndeligt livgivende og bevarende kraft, men at vi fjerner os fra dette Ord, at vi forsømmer det og lukker vore hjerter for det. Men trøsten er så også, at selvom vi har forsømt Ordet og har fjernet os fra det, så har det den samme livgivende kraft i sig, når vi vender tilbage til det.

Når jeg kommer til Ordet igen, så taler Gud i sin store nåde til mig på ny. Og alt, hvad Gud siger i sit ord, samvirker om dette ene: at lede mig til Jesus og gøre ham stor for mit hjerte som min frelser og forsoner. Gud afslører synden i mit hjerte og mit liv. Han fælder dom over æresygen, selviskheden, pengeglæden og nydelsessygen. Han leder mig med min synd og med mine mange fald til Jesus som synderes frelser og synderes ven. Han forkynder for mig, at Jesu blod renses mig for al synd – også mit hjertes dybe selviskhed, jordbundethed, vantro og ligegyldighed!

Og så åbenbarer Gud for mig den evige rigdom, som han allerede har givet mig i Jesus: den fulde retfærdighed for Gud, den åbne himmel, barnekåret, paradiset fred med Gud, det evige livs herlighed på en nyskabt jord og livet i denne verden som et liv i Guds kærlige og almægtige faderhånd, hvor alt vendes til sand og evig velsignelse for mig.

Det er dette, Gud viser mig og gør levende for mit hjerte gennem Ordet. Og når jeg ser det, så salves jeg med Ånd og kraft fra det høje. Så overskylles min samvittighed med Guds fred. Så åbnes der for en kilde med levende vand i mit indre.

Så vækkes der ved Guds Ånd en ny trang og lyst i mig til ikke længere at leve for mig selv, men for ham, som har købt mig med sit eget blod. Ham vil jeg ære, ham vil jeg tjene, og ham vil jeg leve for med alt, hvad jeg er og har – i det ene korte liv, jeg har!

Dette nye liv kan kun vækkes i mig ved evangeliet om Jesus. Det er mit livsbehov nummer et, hvis jeg vil bevares mod djævelens ånd og forførelse i den sidste tid. Det stærkeste nej til djævelen er et stærkt ja til Jesus. Gud give, at vi alle må bevares i lydhørhed over for og i personlig tilegnelse af Guds ord og evangelium! Så vil Guds ord selv forny og bevare os i en frimodig og levende tro på Jesus. Da vil vi til enhver tid og uanset de ydre omstændigheder kunne synge med oprigtighed og glæde:

Om jeg havde rigdom, magt og ære,
og blandt mennesker et herligt navn,
men ej noget håb for evigheden,
for min sjæl ej nogen sikker havn,
om jeg havde alt, men ikke Jesus,
og hans kærlighed i liv og død,

o, hvorhen i hele vide verden
 skulle jeg da fly i angst og nød?
 Men nu har jeg alt, ja alt i Jesus,
 lægedom for alle hjertesår.
 Ingen synd, som ikke han forlader,
 ingen nød, som ikke han forstår.
 Om jeg ejer Jesus, ja kun Jesus,
 og i hele verden intet mer,
 o, så ejer jeg dog alt i Jesus,
 han mit liv og al min glæde er.
 (Anna H. Ölander)

Udgivet af

Mikkel Vigilius, Hillerød, underviser på Luthersk Missions Højskole, redaktør for Nyt Livs blad.
 Link til flere af hans artikler samt videoer: <http://www.nytliv.dk/person/mikkel-vigilius/>

Link artiklen hjemmeside: <http://www.nytliv.dk/resource/djaevelens-aand-og-tidens-aand/>

Link til NytLiv's forside: <http://www.nytliv.dk/>

Følgende er tilføjet af Børge Laustsen. Det er udpluk fra Angelica Zambrano fra Ecuador beretning om, da hun var død. Jesus viste hende både helvedet og himlen. Hun kom til live igen for at berette om, at helvedet virkelig eksistere. Udpluk 1 handler om, hvad børn udsættes for ud over de berømte sangere. Udpluk 2 handler om de berømte og især sangstjernen Selena.

Udpluk 1:

Da vi forlod dette sted, sagde Herren til mig: *"Jeg vil også vise dig noget andet... der er også børn i dette sted."* – "Er der også børn i dette sted, Herre? Hvorfor er der børn her? Dit ord siger: "Lad de små børn være; I må ikke hindre dem i at komme til mig; for himmeriget hører sådanne til." (Mat. 19,14). Jesus svarede: *"Datter, det er sandt, sådan er himmeriget, men det barn må komme til mig, for den, som kommer til mig, vil jeg ikke støde bort."* (Johs.6,37). Øjeblikkeligt viste Herren mig en 8års dreng, der blev pint i ilden. Drengen skreg "Herre, vær mig nådig, tag mig ud af dette sted, jeg vil ikke være her!" Han blev ved med at græde og skrigte. Jeg så demoner rundt omkring denne dreng, som lignede tegneserie-figurer. Der var: Dragon Balls Z, Ben 10, Pokemon, Doral, o.s.v. – "Herre, hvorfor er denne dreng her?" Jesus viste mig en stor skærm med denne drengs liv. Jeg så, hvorledes han tilbragte næsten al sin tid foran TV med at se disse tegneserier. Jesus sagde: *"Datter, disse levende tegneserier, disse film, disse sæbe-operaer, som ses dagligt på TV, er satans instrumenter til at ødelægge menneskerne.... Se datter, hvordan det gik til."* Jeg så, hvorledes drengen var oprørsk og ulydig mod sine forældre. Når hans forældre talte med ham, løb han sin vej, kastede med ting og var ulydig mod dem. Efter at det skete, blev han kørt over af en bil, og han døde. Jesus sagde: *"Lige siden dengang, har han været i dette sted."* Jeg så på drengen, mens han blev pint. Jesus sagde: *"Datter, gå og sig til forældre, at de skal lære deres barn det, som er skrevet i mit ord. (Ordsp. 22,6). Væn drengen til den vej, han skal følge, da viger han ikke derfra,*

selv gammel. Guds ord er sandt, det siger, at vi skal opdrage barnet med stokken, men ikke hele tiden, kun når barnet har været ulydigt mod forældrene.” (Ordsp. 22,15). Herren fortalte mig noget, som er meget sørgeligt og meget smerteligt. Han sagde: ”Datter, der er mange børn i dette sted på grund af levende tegneserier, på grund af oprør.” Jeg spurgte ham: ”Hvorfor får levende tegneserier skyld for dette?” Han forklarede: ”Fordi de er årsag til dæmoner, der påfører børnene oprør, ulydighed, bitterhed og had; og andre dæmoner kommer ind i disse børn, så de ikke gør gode ting, men de gør det, der er ondt: hvad børn ser på TV, ønsker de at gøre i virkeligheden.” - *Helvede eksisterer, helvede er virkeligt, og selv børn må beslutte med hvem de vil gå.*” Jeg sagde: ”Herre, fortæl mig, hvorfor er der børn i dette sted?” – Jesus svarede: ”Så snart som børn ved, at der er en himmel og et helvede, så har de et sted at vælge.”

Udpluk 2:

Herren fortalte mig, at der var mange berømte mennesker i helvede, og at der også var mange mennesker, som havde kendt Herren. Han sagde: ”Jeg vil vise dig en anden del af ildhavet.” Vi kom til et sted, hvor en kvinde var omgivet af flammer. Hun var i stor pine og skreg, idet hun tiggede Herren om nåde. Jesus pegede på hende og fortalte mig: ”Datter, den kvinde, som du ser derovre omgivet af flammer, er **Selena**.” Da vi kom nærmere, skreg hun: ”Herre, vær mig nådig, tilgiv mig Herre, tag mig ud af dette sted!” Men Herren så på hende og sagde: ”Det er for sent, det er for sent, du kan ikke omvende dig nu.” (Lukas 16,19-31) Hun så mig og sagde: ”Vær rar, jeg ber’ dig, gå og fortæl folk om dette, råb det ud og ti ikke; gå og advar dem mod at komme til dette sted, gå og advar dem mod at lytte til mine sange, og advar dem mod at synge mine sange.” (1. Johs.2,15). Så spurgte jeg hende: ”Hvorfor ønsker du, at jeg skal gå ud og sige det?” Hun svarede: ”Fordi hver gang folk synger og lytter til mine sange, bliver jeg pint endnu mere, og personen som synger eller lytter til mine sange, kommer til dette sted. Jeg ber’ dig gå og advar dem mod at komme her; fortæl dem, at helvede er virkeligt!” Så skreg hun og dæmoner kastede spyd langt fra og ind i hendes krop, og hun skreg: ”Hjælp mig Herre, vær mig nådig, Herre!” Men bedrøvet sagde Herren til hende: ”Det er for sent.”

Resten af beretningen kan læses her: http://evangeliser.nu/Himlen/Angelica_Zambrano.pdf

Børge Laustsen er landsformand for FGBMFI-DK – www.fgbmfi.dk samt webmaster for hjemmesiderne Evangeliser Nu Danmark www.evangeliser.nu og Evangelize Now Europe www.evangelizenow.eu